

CZŁOWIECZEŃSTWO CHRYSTUSA

WCIELENIE

Jan. 1:1-2

1. Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo.

2. Ono było na początku u Boga. (BW)

Jan. 1:14

14. **A Słowo** (λόγος - logos) **ciałem** (σάρξ - sarx - ciało, substancja, która pokrywa kości i jest przeziąknięta krwią) **się stało i zamieszkało wśród nas**, i ujrzelśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy. (BW)

1 Jan. 4:2

2. Po tym poznawajcie Ducha Bożego: Wszelki duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele (σάρξ - sarx), z Boga jest. (BW)

2 Jan. 1:7

7. Bo wyszło na świat wielu zwodzicieli, którzy nie chcą uznać, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele. Taki jest zwodzicielem i antychrystem. (BW)

Biblia mówi, że Jezus przyszedł na ziemię przyjmując ludzkie ciało – wieczna Osoba Trójcy przyjął na siebie człowieczeństwo. Aż do chwili narodzin Jezus nie był człowiekiem, wcielając się, stał się ciałem. Jego człowieczeństwo różniło się od naszego tym, że było bezgrzeszne:

Rz 8:3

3. Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, [tego dokonał Bóg]. On to zesłał Syna swego w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla [usunięcia] grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech. (BT)

Zapowiedź wcielenia

Izaj. 9:5

5. Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Księżę Pokoju. (BW)

W tym proroctwie o Mesjaszu, Izajasz zapowiada, że Bóstwo zjednoczy się z człowieczeństwem. Mówi, że narodzi się dziecię (jest tu mowa o człowieczeństwie), a Jego charakter pozwoli nazwać je Bogiem Mocnym (Bóg – hebr. „EL” oznacza Bóg, jedyny, prawdziwy)

Izaj. 7:14

14. Dlatego sam Pan da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel. (BW)

Bóg przyjdzie do swego ludu w narodzonym z dziewicy dziecku nazwanym Immanuel (oznacza imię Chrystusa wcielonego poprzez narodzenie z dziewicy – Bóg pośród nas)

Zapowiedź narodzin z dziewicy

Izaj. 7:14

14. Dlatego sam Pan da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel. (BW)

Słowo użyte tutaj na określenie panny – hebr. (עלמה) „Almah” odnosi się do młodej kobiety, której jedną z cech jest dziewictwo.

Mat. 1:23

23. Oto panna pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Immanuel, co się wyklada: Bóg z nami. (BW)

Greckie słowo użyte na określenie panny (παρθένος) „parthenos” oznacza dziewczkę, dziewicę, kobietę, która nigdy nie miała stosunku z mężczyzną

Sposób wcielenia

Wcielenie dokonało się przez narodzenie z dziewicy. Rozpoczęło się z chwilą narodzin i trwa na wieki (choć teraz w uwielbionym ciele)

Luk. 1:35

35. I odpowiadając anioł, rzekł jej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacięni cię. Dlatego też to, co się narodzi, będzie święte i będzie nazwane Synem Bożym.(BW)

Anioł powiedział Marii, że nie potrzebuje męża, gdyż dziecko nie będzie naturalnie poczęte, to Duch Święty zstąpi na nią i Moc Najwyższego zacięni ją. Jest tu podkreślony fakt boskiego zrodzenia dziecka. Gdy czytamy genealogie w Biblii, widzimy, że zawsze podaje się ojca jako tego z którego zrodził się potomek. Inaczej jest w przypadku Józefa, ten jest pominięty – wskazuje to na Boską interwencję:

Mat. 1:5-7,16

5. A Salmon zrodził z Rahab Booza, a Booz zrodził z Ruty Jobeda, a Jobed był ojcem Jessego. 6. A Jesse był ojcem Dawida, króla, a Dawid zrodził z żony Uriasza Salomona. 7. A Salomon był ojcem Roboama, a Roboam ojcem Abiasza, a Abiasz ojcem Azafa. (...) 16. A Jakub był ojcem Józefa, męża Marii, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem. (BW)

Mateusz przedstawiając genealogię Jezusa nie mówi nic o narodzeniu z dziewicy *Mat. 1:16 A Jakub był ojcem Józefa, męża Marii, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.(BW)*, pisze tylko, że Józef był mężem Marii, ale, że Jezus narodził się tylko z niej. Użyty tu zaimek „z której” jest wyrazem rodzaju żeńskiego, liczby pojedynczej. Jest to dowód, że Jezus narodził się tylko z Marii, a nie z Józefa i Marii.

Biblia przedstawia nam dwie genealogie Chrystusa:

Mateusza 1 – Linia Józefa – linia według prawa (41 wybranych imion od Abrahama)

Łukasza 3 – Linia Marii – linia według krwi (77 wybranych imion od Adama)

Cel narodzin z dziewicy

- **Czystość** – zachowanie bezgrzeszności
Rzym. 5:12-14
12. Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli; 13. Albowiem już przed zakonem grzech był na świecie, ale grzechu się nie liczy, gdy zakonu nie ma; 14. Lecz śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie popełnili takiego przestępstwa jak Adam, będący obrazem tego, który miał przyjść.(BW)
1 Kor. 15:21-22
21. Skoro bowiem przyszła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie. 22. Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.(BW)
- **Rozgłos** – tak „nietypowe” narodziny na pewno spowodowały, że ludzie szybko się dowiedzieli o przyjściu Mesjasza. Kiedy Marek i Łukasz pisali Ewangelie, ten fakt był już powszechnie znany.

Cele wcielenia

- **By objawić nam Boga**
Bóg objawia się w różny sposób (patrz: Teologia - objawienie), lecz jedynym sposobem zobaczenia Ojca jest poznanie Syna. Ponieważ Jezus stał się człowiekiem, objawienie stało się zrozumiałe dla człowieka, ponieważ jest Bogiem – jest całkowicie prawdziwe.
Jan. 1:18
18. Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.
Jan. 14:7-11
7. Gdybyście byli mnie poznali i Ojca mego byście znali; odtąd go znacie i widzieliście go. 8. Rzekł mu Filip: Panie, pokaż nam Ojca, a wystarczy nam. 9. Odpowiedział mu Jezus: Tak długo jestem z wami i nie poznałeś mnie, Filipie? Kto mnie widział, widział Ojca; jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca? 10. Czy nie wierzysz, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do was mówię, nie od siebie mówię, ale Ojciec, który jest we mnie, wykonuje dzieła swoje. 11. Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie; a jeśli tak nie było, to dla samych uczynków wierzcie.

- **By dać nam przykład**

Jego życie jest dla nas wypróbowanym przykładem; bez wcielenia nie mielibyśmy tego wzorca. Natomiast jako Bóg daje nam moc, byśmy mogli Go naśladować.

1 Piotr. 2:21

21. Na to bowiem powołani jesteście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady;

1 Jan. 2:6

6. Kto mówi, że w nim mieszka, powinien sam tak postępować, jak On postępował.

- **By dostarczyć doskonałą ofiarę**

Bez wcielenia nie byłoby Zbawiciela. Karą za grzech jest śmierć. Bóg nie umiera, zatem Zbawiciel musiał stać się człowiekiem, aby umrzeć. Śmierć zwykłego człowieka nie byłaby w stanie zmasakrać winy wszystkich ludzi na wieki, zatem Zbawiciel musiał być Bogiem.

Hebr. 10:1-10

1. Albowiem zakon, zawierając w sobie tylko cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz rzeczy, nie może w żadnym razie przez te same ofiary, nieprzerwanie składane rok w rok, przywieść do doskonałości tych, którzy z nimi przychodzą. 2. Bo czyż nie zaprzestanoby ich składać, gdyby ci, co je składają, nie mieli już żadnej świadomości grzechów, gdy raz zostali oczyszczeni? 3. Przeciwnie, one właśnie przywodzą na pamięć grzechy co roku. 4. Jest bowiem rzecz niemożliwą, aby krew wołów i kozłów mogła gładzić grzechy, 5. Toteż, przychodząc na świat, mówi: Nie chciałeś ofiar krwawych i darów, Aleś ciało dla mnie przysposobił; 6. Nie upodobałeś sobie w całopaleniach i ofiarach za grzechy. 7. Tedy rzekłem: Oto przychodzę, Aby wypełnić wolę twoją, o Boże, Jak napisano o mnie w zwoju księgi. 8. Najpierw mówi: Nie chciałeś i nie upodobałeś sobie ofiar krwawych i darów, i całopaleń, i ofiar za grzechy, które przecież bywają składane według zakonu; 9. Potem powiada: Oto przychodzę, aby wypełnić wolę twoją. Znosi więc pierwsze, aby ustanowić drugie; 10. Mocą tej woli jesteśmy uświęceni przez ofiarowanie ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

- **By wypełnić Przymierze Dawidowe**

Gabriel oznajmił Marii, że jej synowi będzie dany tron Dawida. Niewidzialny Bóg nie spełniłby tej obietnicy, z tego powodu Mesjasz musiał być istotą ludzką.

Luk. 1:31-33

31. I oto poczniez w łonie, i urodzisz syna, i nadasz mu imię Jezus. 32. Ten będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg tron jego ojca Dawida. 33. I będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a jego królestwu nie będzie końca.

- **By zniszczyć dzieła szatana**

Dokonało się to przez przyjście Chrystusa ponieważ szatan musiał być pokonany na obszarze, który wchodził w zakres jego władzy, tj. na świecie. Dlatego Chrystus został posłany na świat, by tu zniszczyć dzieła szatana.

1 Jan. 3:8

8. Kto popełnia grzech, z diabła jest, gdyż diabeł od początku grzeszy. A Syn Boży na to się objawił, aby zniweczyć dzieła diabelskie.

- **By być doświadczonym Arcykapłanem**

Nasz arcykapłan potrafi odczuwać nasze słabości, ponieważ jako człowiek przeszedł przez wszystko co mogłoby nas spotkać. W przypadku Boga nie można mówić, że przeszedł przez próby, dlatego potrzebne było, by Bóg stał się człowiekiem, istotą podatną na próby i słabości.

Hebr. 4:14-16

14. Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. 15. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. 16. Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.

- **By być wykwalifikowanym sędzią**

Jezus będzie sędzią, przed którym stanie każdy człowiek. Dlatego też sędzia musiał być człowiekiem, by jego sąd był oparty na prawdzie i sprawiedliwości. Sędzia stał się człowiekiem też z tego powodu, by odebrać ludziom wszelką wymówkę – sam przebył wędrówkę ziemskiego życia.

Jan. 5:22,27

22. Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi,

27. I dał mu władzę sądenia, bo jest Synem Człowieczym.

Dzieła Boga - Człowieka

TYTUŁ	WERSETY	CZŁOWIEK	BÓG
ZBAWICIEL	Rzym. 1:3-4 3. O Synu swoim, potomku Dawida według ciała, 4. Który według ducha uświęcenia został ustanowiony Synem Bożym w mocy przez zmartwychwstanie, o Jezusie Chrystusie, Panu naszym,(BW)	UMIERA	ZBAWIA DZIĘKI DOSKONAŁEJ OFIERZE
ARCYKAPŁAN	Hebr. 4:14-16 14. Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. 15. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. 16. Przystąpmy tedy z ufnością odważną do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.(BW)	REPREZENTUJE CZŁOWIEKA JAKO OFIARĄ ZA GRZECH	REPREZENTUJE SWÓJ LUD PRZED BOGIEM
SĘDZIA	Jan. 5:22 22. Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi,(BW)	SĄDZI JAKO CZŁOWIEK RÓWNY LUDZIOM	SĄDZI SPRAWIEDLIWIE
ŹRÓDŁO NASZEGO ŻYCIA	1 Jan. 2:6 6. Kto mówi, że w nim mieszka, powinien sam tak postępować, jak On postępował.(BW)	JEST NASZYM PRZYKŁADEM	DAJE NAM MOC DO ŻYCIA

DOSKONAŁE CZŁOWIECZEŃSTWO CHRYSTUSA WCIELONEGO

Chrystus nie był tylko dobrym człowiekiem, On był doskonałym człowiekiem. O tym będziemy mówić za chwilę, a teraz zajmijmy się jego człowieczeństwem

- Nazywał się człowiekiem**

Jan. 8:40

40. Lecz teraz chcecie zabić mnie, człowieka, który wam mówił prawdę, którą usłyszałem od Boga: Abraham tego nie czynił.

1 Tym. 2:5

5. Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus,

- Miał ludzkie ciało**

Chociaż jego poczęcie było ponadnaturalne, to jednak narodził się w ludzkim ciele, które podlegało prawom rozwoju, takim jak nasze ciała

Łuk. 2:52

52. Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi,

Hebr. 10:5

5. Toteż, przychodząc na świat, mówi: Nie chciałeś ofiar krwawych i darów, Aleś ciało dla mnie przysposobił;

1 Jan. 1:1-3

1. Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota -

2. A żywot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został -

3. Co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem,

- Miał ludzką duszę**

Mat. 26:38

38. Wtedy mówi do nich: Smętna jest dusza moja aż do śmierci; pozostajcie tu i czuwajcie ze mną.

- **Miał ludzkiego ducha**
Luk. 23:46
 46. A Jezus, zawoławszy wielkim głosem, rzekł: Ojcze, w ręce twoje polecam ducha mego. I powiedziaławszy to, skonał.
- **Doświadczał tego co człowiek**
 - **Głód**
Mat. 4:2
 2. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, wówczas łaknął.
 - **Pragnienie**
Jan. 19:28
 28. Potem Jezus, wiedząc, że się już wszystko wykonało, aby się wypełniło Pismo, powiedział: Pragnę.
 - **Zmęczenie**
Jan. 4:6
 6. A była tam studnia Jakuba. Jezus więc, zmęczony podróżą, usiadł sobie przy studni; było to około szóstej godziny.
 - **Miłość i współczucie**
Mat. 9:36
 36. A widząc lud, uzalil się nad nim, gdyż był utrudzony i opuszczony jak owce, które nie mają pasterza.
 - **Plakał**
Jan. 11:35
 35. I zapłakał Jezus.
 - **Pocił się**
Luk. 22:44
 44. I w śmiertelnym boju jeszcze gorliwiej się modlił; i był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię.
 - **Był kuszony i doświadczany**
Hebr. 4:15
 15. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu.
Mat. 4:1-11
 1. Wtedy Duch zaprowadził Jezusa na pustynię, aby go kusił diabeł. 2. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, wówczas łaknął. 3. I przystąpił do niego kusiciel, i rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, powiedz, aby te kamienie stały się chlebem. 4. A On odpowiadając, rzekł: Napisano: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych. 5. Wtedy wziął go diabeł do miasta świętego i postawił go na szczycie świątyni. 6. I rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisano bowiem: Aniołom swoim przykaze o tobie, abyś nie zranił o kamień nogi swojej. 7. Jezus mu rzekł: Napisane jest również: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego. 8. Znowu wziął go diabeł na bardzo wysoką górę i pokazał mu wszystkie królestwa świata oraz chwałę ich. 9. I rzekł mu: To wszystko dam ci, jeśli upadniesz i złożysz mi pokłon. 10. Wtedy rzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Albowiem napisano: Panu Bogu swemu pokłon oddawać i tylko jemu służyć będziesz. 11. Wtedy opuścił go diabeł, a aniołowie przystąpili i służyli mu.
- **Był nazywany ludzkimi imionami**
 - **Syn człowieczy** (ponad 80 razy)
 - *Mat. 8:20* - Wskazuje na Jego ponizienie i doświadczenie
 20. I rzekł mu Jezus: Lisy mają jamy i ptaki niebieskie gniazda, ale Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił.
 - *Luk. 19:10* – Wskazuje na Jego cierpienie i śmierć
 10. Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zbawić to, co zginęło.
 - *Mat. 24:27* – Wskazuje na Jego przyszłe królowanie
 27. Gdyż jak błyskawica pojawia się od wschodu i jaśnieje aż na zachód, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego,

- **Syn Dawida**

łączy Go z Jego przodkiem Dawidem i królewskimi obietnicami, które miały wypełnić się w Osobie Mesjasza

Luk. 18:38-39

38. I zaczął wołać: Jezusie, Synu Dawidowy, zmiłuj się nade mną!

39. A ci, którzy szli na przódzie, gromili go, by milczał. On zaś coraz głośniejsze wołał: Synu Dawidowy, zmiłuj się nade mną!

Mat. 21:9

9. A rzesze, które go poprzedzały i które za nim podążały, wołały, mówiąc: Hosanna Synowi Dawidowemu! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim. Hosanna na wysokościach!

- **Paweł nazywa Go człowiekiem**

1 Tym. 2:5

5. Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, (BW)

UNIA HIPOSTATYCZNA

Unia hipostatyczna – unia dwóch natur, boskiej i ludzkiej, w jednej osobie Jezusa Chrystusa. Osoba Chrystusa w postaci człowieka zachowała całkowitą złożoność Bożych atrybutów i posiadała całą złożoność ludzkich atrybutów istotnych dla doskonałej istoty ludzkiej.

- **Charakter Unii**

CHALCEDOŃSKIE WYZNANIE WIARY – dwie natury w Chrystusie są połączone, lecz nie wymieszane, nie zmienione, bez podziałów. Oznacza to, że cały zespół atrybutów Bożych jak i cały zespół atrybutów ludzkich pozostaje w Chrystusie przez cały czas, od momentu wcielenia.

- **Wspólnota atrybutów**

Wspólnota atrybutów oznacza, że atrybuty obu natur należą do jednej Osoby, nie są ze sobą zmieszane ani nie dzielą Osoby. Wspólnota atrybutów w Chrystusie pozwala pogodzić ze sobą Chrystusową słabość z wszechmocą, ograniczoność z nieskończonością. (Można powiedzieć, że ten dogmat tłumaczy zachowania Jezusa. Natura człowieka: pragnie, nie zna dnia ani godziny, umiera; natomiast natura Boska nie pragnie, wie wszystko, nie umiera, a Jezus Chrystus Bóg-człowiek może to wszystko)

- **Samoświadomość Chrystusa**

Jezus Chrystus był zawsze w pełni świadom swojej Boskości, tego kim jest jako Bóg i jednocześnie wzrastał w samoświadomości swego człowieczeństwa (uczył się mówić, chodzić, poznawał Pismo) .

- **Wola (wole) Chrystusa**

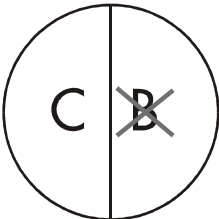
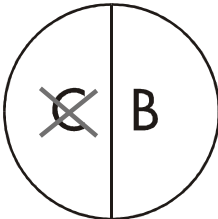
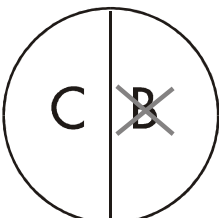
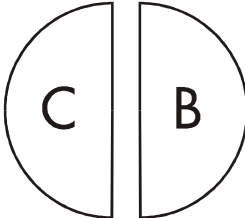
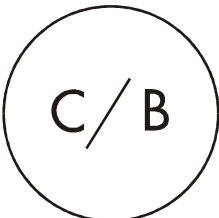
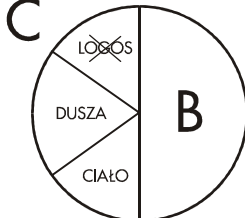
Ile wól miał Chrystus: jedną czy dwie?

- Jeśli zdefiniujemy wolę jako zespół pragnień i zachowań, wówczas możemy powiedzieć, że Chrystus posiadał wolę Bożą, jak również doskonałą wolę ludzką – zatem posiadał dwie wole, przy całkowitej zgodności jednej i drugiej woli
- Jeśli wolę zdefiniujemy jako ostateczną decyzję moralną, wówczas Chrystus zawsze podejmował jedną decyzję: „I will” i można mówić o jednej woli.

- **Poglądy na temat dwóch natur Chrystusa we wczesnym kościele**

POGLĄD	CZAS	NATURA LUDZKA	NATURA BOSKA	LOS
Doketyzm	I wiek	Odrzucona – tylko z pozoru człowiek	Przyjęta	
Ebionityzm	II wiek	Przyjęta	Odrzucona – Jezus naturalnym synem Józefa i Marii	
Arianizm	IV wiek	Przyjęta	Odrzucona – Jezus nie jest wieczny; z natury podobny, lecz nie taki sam jak Bóg	Potępiońy Nicea, 325
Apolinarianizm	IV wiek	Boski Logos zastąpił ducha ludzkiego	Przyjęta	Potępiońy Konstantynopol, 680
Nestorianizm	V wiek	Dwie osoby w Chrystusie		Potępiońy Efez, 431
Eutychanizm	V wiek	Nie w pełni człowiek	Nie w pełni Bóg	Potępiońy Chalcedon, 451
		Jedna zmieszana natura		
Ortodoksyjny (właściwy)		Doskonały człowiek	W pełni Bóg	Przyjęty Chalcedon, 451
		Jedna osoba		

Falszywe koncepcje osoby Chrystusa

<p style="text-align: center;">EBIONITYZM</p> <p style="text-align: center;">ODRZUCANO BOSKĄ NATURE Wyłącznie osobiste cnoty wyniosły Go do nominalnej rangi Syna Bożego. Nie był wieczny.</p>	<p style="text-align: center;">DOKETYZM</p> <p style="text-align: center;">ODRZUCANO LUDZKĄ NATURE Jezus tylko wyglądał na człowieka, ale naprawdę był Bogiem.</p>
<p style="text-align: center;">ARIANIZM</p> <p style="text-align: center;">ODRZUCANO BOSKĄ NATURE Jezus miał swój początek. Był najwyższym i pierwszym ze stworzeń.</p>	<p style="text-align: center;">NESTORIANIZM</p> <p style="text-align: center;">ODRZUCANO JEDNOŚĆ NATUR Jedność była tylko natury moralnej, a nie organicznej. Były dwie natury z tym, że ludzka była kontrolowana przez boską.</p>
<p style="text-align: center;">EUTYCHIANIZM</p> <p style="text-align: center;">ODRZUCANO ROZRÓŻNIENIE NATUR Ludzka natura została pochłonięta przez boską i powstał trzeci rodzaj natury. Zaprzeczano człowieczeństwo i możliwości cierpienia.</p>	<p style="text-align: center;">APOLINARIZM</p> <p style="text-align: center;">ODRZUCANO LUDZKIEGO DUCHA Święty Logos nie narodził się z ciałem Jezusa, ale zajął miejsce ludzkiego ducha. Logos było tylko ściśle złączone z człowiekiem.</p>

KENOSIS

PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA		
Chrystus wyparł się używania swych boskich atrybutów.	Chrystus posiadał atrybuty boskości, ale zdecydował, że nie będzie ich używać.	Mat. 24:36 36. <i>A o tym dniu i godzinie nikt nie wie; ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec.(BW)</i>
Chrystus wyparł się niezależnego czerpania ze swych boskich możliwości.	Chrystus zawsze posiadał i mógł użyć swych możliwości Boga, ale zawsze był zależny od mocy Ojca i Ducha Świętego. W czasie swego Wcielenia nigdy nie czynił niczego niezależnie posługując się swymi boskimi cechami.	Jan. 5:19 19. <i>Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn sam od siebie nic czynić, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to samo i Syn czyni.(BW)</i> Jan. 11,41-42 por. z Jan. 5,28
Chrystus wyparł się okazania wielkości swego majestatu.	Chrystus zaniechał okazywania na zewnątrz swej boskiej postaci.	Mat. 17:2 2. <i>I został przemieniony przed nimi, i zajaśniało oblicze jego jak słońce, a szaty jego stały się białe jak światło.(BW)</i>

- **Znaczenie kenosis** (greckie słowo oznaczające zaparcie się samego siebie)

Filip. 2:5-11

5. *Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie,*

6. *Który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu,*

7. *Lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem,*

8. *Uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej.*

9. *Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię,*

10. *Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią*

11. *I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.*

- **Wieczne istnienie Chrystusa** (v.6)

6. *Który chociaż był (ὑπάρχω – hyparcho) w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym (μορφή – morphe) Bogu,*

- „hyparcho” – będący wcześniej, niezdefiniowane, ciągłe bycie (coś już czymś dotychczas było) – potwierdza kontynuację poprzedniego stanu – wiecznej egzystencji Chrystusa przed wcieleniem

- „morfe” – postać, forma – to co jest istotą, naturą danej rzeczy – oznacza to, że Jezus, zanim stał się człowiekiem, był w istocie swym Bogiem, wrodzony w Trójcę, posiadał całą naturę i istotę Boskości.

- Jezus nie upierał się zachłannie przy tym, by być równym Bogu, ponieważ ta równość zawsze istniała, Jezus nie musiał jej pożądać, ani się jej domagać – miał ją wiecznie. Nie poszedł drogą korzystania z niej, lecz sam wyzuł się z niej dobrowolnie.

- **Wyparcie się (dobrowolne oddanie, opróżnienie)** (v. 7-8)

Lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać (μορφή – morphe) sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy (σχῆμα – schema) człowiekiem,

- „morfe” sługi – „przyjął postać sługi” – by mógł przyjąć postać sługi i dobrowolnie złożyć życie na krzyżu musiał stać się człowiekiem

- „podobieństwo” ludziom – Jezus stał się prawdziwie takim jak ludzie, lecz z drugiej strony był inny niż ludzie, gdyż nie był grzeszny (podobny nie oznacza – taki sam)

- postawa „schema” człowieka – słowo schema dotyczy tego co zewnętrzne tj. działania, ubiór, zachowanie. Pod każdym względem Chrystus był człowiekiem – unżył się i był posłuszny aż do śmierci krzyżowej.
- Wyparcie się pozwoliło Mu na przyjęcie człowieczeństwa, ale w żaden sposób nie oznaczało wyrzeczenia się boskości i posługiwania się atrybutami Boga. Nastąpiła zmiana formy, ale nie treści Bożej istoty. Chrystus nie wyrzekł się boskości ani posługiwania się jej atrybutami: przyjął człowieczeństwo w tym celu, aby móc umrzeć.

KONSERWATYWNA INTERPRETACJA KENOSIS

- **zakrycie chwały Chrystusa przed wcieleniem**

Mat. 17:1-8

1. A po sześciu dniach bierze z sobą Jezus Piotra i Jakuba, i Jana, brata jego, i prowadzi ich na wysoką górę na osobność. 2. I został przemieniony przed nimi, i zajaśniało oblicze jego jak słońce, a szaty jego stały się białe jak światło. 3. I oto ukazali się im: Mojżesz i Eliasz, którzy z nim rozmawiali. 4. Na to odezwał się Piotr i rzekł do Jezusa: Panie! Dobrze nam tu być; i jeśli chcesz, rozbiję tu trzy namioty: dla ciebie jeden, dla Mojżesza jeden i dla Eliasza jeden. 5. Gdy on jeszcze mówił, oto obłok jasny okrył ich i oto rozległ się głos z obłoku: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem, jego słuchajcie! 6. A gdy to usłyszeli uczniowie, upadli na twarz swoją i zatrwożyli się bardzo. 7. I przystąpił Jezus, i dotknął się ich, i rzekł: Wstańcie i nie lękajcie się! 8. A podniósłszy oczy swe, nikogo nie widzieli, tylko Jezusa samego.

Jan. 1:14

14. A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzelśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

Jan. 17:5

5. A teraz Ty mnie uwielbij, Ojczy, u siebie samego tą chwałą, którą miałem u Ciebie, zanim świat powstał.

- **Dobrowolne wyrzeczenie się i nieużywanie atrybutów swej boskości**
- **Zachowanie swej pozycji przed wcieleniem i przyjęcie postawy sługi-człowieka**

FAŁSZYWE ZNACZENIE KENOSIS

- **Jezus zrzekł się części lub wszystkich Boskich atrybutów** (ale zobacz Jan 10:30)

Jan. 10:30

30. Ja i Ojciec jedno jesteśmy.(BW)

- **Jezus objawiał się ludziom jako człowiek poprzez przykrycie swej boskości**

Zaprzecza to, że Jezus był w tym samym czasie człowiekiem i Bogiem

Jan. 14:9

9. Odpowiedział mu Jezus: Tak długo jestem z wami i nie poznałeś mnie, Filipie? Kto mnie widział, widział Ojca; jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?

BEZGRZESZNOŚĆ (CZYSTOŚĆ) CHRYSYTA

Jezus Chrystus nie popełnił żadnego grzechu. Nie uczynił niczego, co nie podobałoby się Bogu, albo było pogwałceniem prawa Mojżeszowego, któremu był poddany podczas swego ziemskiego życia. Na każdym etapie życia, czy to jako niemowlę, chłopiec, czy jako dojrzały mężczyzna był czysty i święty.

Dowody w Biblii

- **Jezus zapowiedziany jako Święte Dziecko**
Luk. 1:35
35. I odpowiadając anioł, rzekł jej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacięni cię. Dlatego też to, co się narodzi, będzie święte i będzie nazwane Synem Bożym.(BW)
- **Nie bał się mówić, że nie można mu dowieść grzechu**
Jan. 8:46
46. Któż z was może mi dowieść grzechu? Jeśli mówię prawdę, dlaczego nie wierzycie mi?(BW)
- **Twierdził, że to, co robi zawsze podoba się Ojcu**
Jan. 8:29
29. A Ten, który mnie posłał, jest ze mną; nie zostawił mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się jemu podoba.(BW)
- **Twierdził, że zachował przykazania swego Ojca**
Jan. 15:10
10. Jeśli przykazań moich przestrzegać będziecie, trwać będziecie w miłości mojej, jak i Ja przestrzegałem przykazań Ojca mego i trwam w miłości jego.(BW)
- **W czasie przesłuchania i ukrzyżowania jedenastokrotnie został uznany niewinnym**
 - **Przez Judasza**
Mat. 27:4
4. I rzekł: Zgrzeszyłem, gdyż wydałem krew niewinną. A oni rzekli: Cóż nam do tego? Ty patrz swego.(BW)
 - **Sześciokrotnie przez Pilata**
Mat. 27:24
24. A Pilat, ujrawszy, że to nic nie pomaga, przeciwnie, że zgiełk się wzmacnia, wziął wodę, umył ręce przed ludem i rzekł: Nie jestem winien krwi tego sprawiedliwego, wasza to rzecz. (Łk. 23:14, 22; Jan. 18:38; Jan. 19:4, 6)
 - **Przez Heroda Antypasa**
Luk. 23:15
15. A Herod także nie; odesłał go bowiem z powrotem do nas. I oto nie popełnił On niczego, czym by na śmierć zasłużył.(BW)
 - **Przez żonę Pilata**
Mat. 27:19
19. A gdy on siedział na krześle sędziowskim, posłała do niego żona jego i kazała mu powiedzieć; Nie wdawaj się z tym sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie przez niego wiele wycierpiałam.(BW)
 - **Przez złoczyńcę na krzyżu**
Luk. 23:41
41. Na nas co prawda sprawiedliwie, gdyż słuszną ponosimy karę za to, co uczyniliśmy, Ten zaś nic złego nie uczynił.(BW)
 - **Przez setnika rzymskiego**
Mat. 27:54
54. A setnik i ci, którzy z nim byli i strzegli Jezusa, ujrawszy trzęsienie ziemi i to, co się działo, przerazili się bardzo i rzekli: Zaiste, ten był Synem Bożym.(BW)
- **Ofiary za grzech**
 Nie ma ani jednej wzmianki o tym, by Jezus składał ofiarę za swoje grzechy, mimo, iż bardzo często przebywał w świątyni. Nie musiał ich składać bo był bez grzechu.

Hebr. 7:27

27. Który nie musi codziennie, jak inni arcykapłani, składać ofiar najpierw za własne grzechy, następnie za grzechy ludu; uczynił to bowiem raz na zawsze, gdy ofiarował samego siebie.(BW)

- **Paweł stwierdza, że Jezus nie zna grzechu**

2 Kor. 5:21

21. On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

- **Piotr stwierdza fakt bezgrzeszności Jezusa**

1 Piotr. 1:19

19. Lecz drogą krwią Chrystusa, jako baranka niewinnego i nieskalanego.

1 Piotr. 2:22

22. On grzechu nie popełnił ani nie znaleziono zdrady w ustach jego;

- **Jan potwierdza tę prawdę**

1 Jan. 3:5

5. A wiecie, że On się objawił, aby zgladzić grzechy, a grzechu w nim nie ma.

- **Autor Listu do Hebrajczyków przypisuje Jezusowi czystość**

Hebr. 4:15

15. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu.

Hebr. 7:26

26. Takiego to przystało nam mieć arcykapłana, świętego, niewinnego, nieskalanego, odłączonego od grzeszników i wywyższonego nad niebiosa;

Nieskazitelnosc kontra skazitelnosc (Impeccability vs. Peccability)

Czy Jezus był skazitelny (mógł popełnić grzech) czy nieskazitelny (nie mógł popełnić grzechu). Problem ten odnosi się do kuszenia Jezusa – czy było ono realne czy nie.

Skazitelnosc: (Hodge)

- Chrystus musiał być skazitelny, by kuszenie mogło być prawdziwe

Nieskazitelnosc: (Shedd, Ryrie)

- Unia dwóch natur w jednej osobie
- Przez ludzką naturę był skazitelny, ale Osoba była nieskazitelna
- Chrystusa można było kusić, ale był nieskazitelny

Nieskazitelnosc charakteryzuje Jezusa jako Boga-Człowieka, podczas gdy skazitelnosc odnosi się do Jego człowieczeństwa.

Był nieskazitelny ale jednocześnie podlegał kuszeniom – armia która nie może być pokonana nadal jest podatna na ataki (można ją atakować). Próby, przez które przechodził Jezus, były prawdziwe, były też w szczególny sposób do Niego dostosowane. Nikt ze zwykłych ludzi nie mógłby być kuszonym, by np.: zamienić kamienie w chleb itp.

Rezultaty prób Jezusa

- **Wrażliwość** – stał się wrażliwy na presję jaka się wiąże z przechodzeniem przez próby
 - **Przykład** – jest przykładem zwycięstwa nad najtrudniejszymi próbami
 - **Zrozumienie** – może nam okazać pełne zrozumienia współczucie, gdy przechodzimy przez próby
 - **Łaska i moc** – może nam okazać łaskę i moc, których potrzeba w chwili próby
- Hebr. 4:16*
- 16. Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.(BW)*